

עת"א 3091/05/15 - מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר נגד נור אלדין אעמר (אסיר)

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 3091-05-15 מדינת ישראל נ' אעמר(אסיר) 14 יוני 2015

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי
העותר
נגד
המשיב
נור אלדין אעמר (אסיר)
מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר

פסק דין

1. לפני מונחת בקשת העותר, שירות בתי הסוהר, להאריך את תקופת החזקתו של האסיר נור אלדין אעמר (להלן: "המשיב"), בתנאי הפרדת יחיד, למשך 6 חודשים, החל מיום 17.5.15, לפי סעיף 19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 (להלן: "הפקודה").

2. המשיב הנו אסיר בטחוני המרצה עונש מאסר כולל בן 55 שנים, החל מיום 2.2.2003, בגין עבירות של חברות בהתאגדות בלתי חוקית, ניסיון לגרימת מוות בכוונה (שתי עבירות), וקשירת קשר לגרימת מוות בכוונה (בגין נגזרו עליו 30 שנות מאסר), וכן בגין עבירה של גרימת מוות בכוונה תחילה, עקב חלקו בחטיפתו ורציחתו של החייל תומר חזן ז"ל בשנת 2013, עבירה שבוצעה בהיותו במאסר, בגינה נגזרו עליו 30 שנות מאסר, מתוכן 25 שנים לריצוי במצטבר למאסרו הקודם.

המשיב מוחזק בהפרדת יחיד, מיום 19.11.13, כאשר החזקתו הוארכה מעת לעת, ההארכה האחרונה שבה מיום 16.11.14 (עת"א 43373-10-14, כב' סגן-הנשיא, כתוארו אז, ד"ר אברהם אברהם).

3. לטענת העותר, בעניינו של המשיב הצטבר מידע מודיעיני חסוי, הן של שב"ס והן של שב"כ, המצביע על מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו, ומחייב את החזקתו בהפרדת יחיד מנימוקים של שמירה על בטחון המדינה. עוד נמסר כי גורמי הטיפול חיוו דעתם לפיהם אין מניעה להמשך החזקתו של המשיב בהפרדה. בנוסף צוין בתצהיר המצורף לבקשה כי המשיב מנוע ביקורים, בהמלצת גורמי הביטחון, ובאישור נציב שב"ס.

לטענת העותר, העבירות החמורות שביצע המשיב בשנת 2012 - 2013, קרי יוזמה והוצאה לפועל של חטיפת חייל ורציחתו, התאפשרו עקב תנאי החזקתו בכלא, קרי מחוץ לאגף ההפרדה. יחד עם זאת, נטען, מטרת החזקתו בהפרדה כעת אינה ענישתית אלא מניעתית וצופה פני עתיד, לאיון מסוכנותו של המשיב, שאלמלא

ישהה בהפרדה עלול להמשיך בהוצאה לפועל של פעילות עבריינית ולסכן את ביטחון המדינה, תוך ניצול זכויות הביקור שלו. עוד נמסר כי המידע בעניינו של המשיב הנו עדכני ורלוונטי, אף לתקופת ההפרדה האחרונה.

במצורף לעתירה, הוגשו חוות דעת גלויה וחוות דעת חסויה, מטעם שירות הביטחון הכללי, וכן מידעי שב"ס בנוגע למשיב, בהם עיינתי.

4. המשיב התנגד להחזקתו בהפרדת יחיד, לדבריו הוא מצטער ומבקש להשתלב באגף רגיל, לזכות בביקור מצד אמו, ומבטיח להתנהל בשקט. ב"כ המשיב טענה כי תולדת החזקתו בהפרדה הנה באותה פרשה בגינה הורשע בשנת 2013, בעבירה של גרימת מוות בכוונה. בחלוף שנה ומחצה, בה שהה בבידוד מוחלט ונמנעו ממנו זכויות ביקור, ראוי לבחון אמצעים הפוגעים פחות בחירותו המוגבלת ממילא של המשיב, ולבחון את האפשרות להחזיקו בהפרדה זוגית. בחלוף הזמן עלולה ההחזקה בהפרדה לאקט ענישתי. עוד נטען כי שני אחיו, שותפיו לעבירה משנת 2013, מצויים באגפים רגילים, וכי לא ברורה ההצדקה להבחנה ביניהם. עוד טענה ב"כ המשיב כי המידעים שהוצגו בפני בית-המשפט אינם רלוונטיים בהכרח לעניין ההצדקה להפרדתו, כי לא הוצגו בפניה פראפרזות בנוגע לאותם מידעים, וכי אין הצדקה גם להחסות את כלל החומר בעניינו של המשיב מפניה. באשר לדוח הסוציאלי נטען כי הוא אינו משקף כדבעי את מצבו של המשיב, שהתלונן בפניה על שלילת הביקורים ועל בידודו. השילוב בין הפרדת היחיד בה מוחזק המשיב יחד עם שלילת הביקורים הופכת את תנאי החזקתו לבלתי מידתיים, כך נטען.

5. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ועיינתי בחומר המונח לפני, הגלוי והחסוי, הגעתי כלל מסקנה כי דין העתירה להתקבל. החומר שלפני מבסס את ההצדקה להחזקתו של המשיב בהפרדת יחיד, כאשר לפי המלצת גורמי הביטחון קיים גם הכרח לעת הזו, בהחזקה בהפרדת יחיד להבדיל מהפרדה זוגית, וכן במניעת ביקורי קרובים. לאור עוצמת המידע, הרלוונטיות שלו, ועדכניותו, שוכנעתי כי לעת הזו, החזקתו של המשיב בהפרדה הנה האמצעי המידתי והנדרש בנסיבות העניין. ער אני לקושי הרב שיוצר השילוב בין החזקה בהפרדת יחיד, ובין הגבלת ביקורים, מהבחינה הסוציאלית, כפי שטענה ב"כ המשיב, ויחד עם זאת, נראה כי הגבלות אלה, להן תכלית מניעתית, הן מידתיות וסבירות ביחס לעוצמת המידע הקיים בעניינו של המשיב, חרף הפגיעה הקשה בחירותו של המשיב.

6. באשר לטענותיה הנוספות של ב"כ המשיב, אין באפשרותי לקבוע אם קיימת הצדקה להבחנה בין עניינו של המשיב לבין עניינו של אחיו, המוחזקים באגפים בכלא שאינם בתנאי הפרדה, שכן לא הונח בפני כל מידע בעניינם, וממילא הבחינה אם קיימת הצדקה להחזקה בהפרדה נעשית באופן אינדיבידואלי ובהתייחס למידע הנוגע לאותו אסיר, והרלוונטי לו בלבד. כמו-כן, מעין בחומר החסוי שהונח לפני, עולה כי קיימת הצדקה להחסות אותו החומר, אך ראוי כי העותר יעשה מאמץ להציג לסנגורים, טרם הדיון, פראפרזות המתמצות את הידיעות הקיימות בידיו, באופן שאינו פוגע במטרת החיסיון.

לאור המפורט לעיל, אני מורה על הארכת תקופת החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד, עד ליום

.17.11.15

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ה, 14 יוני 2015, בהעדר הצדדים.